

161. Jézus, Istennek Báránya

Jé - zus, Is - ten - nek Bá - rá - nya,

Kín - ja - i - dat ég s föld szán - ja.

A nap, a nap, Sö-tét-té vál - to - zik,

A föld, a föld Reng és in - ga - do - zik.

2. Hegyek, halmok süllyedeznek, A kősziklák repedeznek,
Holtak, holtak Sírból feltámadnak, A szent, a szent Városban
jelt adnak.

3. Ímé, a templom kárpitja Kettéhasad és megnyitja Szentek
szentjét, Ahol Isten trónol, Kérub, kérub, Hol őnéki hódol.

4. Mindezekből, ó, mit értsünk, Szívünkbe hát mit is vessünk?
Isten, Isten Végtelen kegyelmét, Hozzánk, hozzánk Csoda nagy
szerelmét.

5. Fiát a szeretet Atyja Kereszt kínjaira adja, Értünk, értünk,
Hogy Ő megfizessen, Urunk, Urunk s Üdvözítőnk legyen.

6. Köztünk van a szentek szentje, A hívőknek ezt jelentse
Az ép, az ép Kárpit hasadása, Földig, földig Kettészakadása.

7. Jézus, ki értünk szenvedtél, Hogy éljünk, halálra mentél,
Néked, néked Szívből hálát adunk, Holtig, holtig Híveid
maradunk!

Lengyel ének